

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.082 van 29 december 2011
in de zaak A. 201.600/XII-6685**

In zake: Marnix ARSCHOOT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 B/41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. het VLAAMSE GEWEST
2. de BEROEPSCOMMISSIE VOOR TUCHTZAKEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vorderingen

1. Het verzoekschrift, ingediend op 30 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 30 juni 2011 van de beroepscommissie voor tuchtzaken waarbij het beroep van Marnix Arschoot tegen het besluit van 25 maart 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge om hem naar de politie over te plaatsen, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 november 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Donckre heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Begin maart 2011 signaleert de commandant-korpschef bij de brandweer te Brugge “personeelsproblemen in de dienst uitrusting”. Meerdere leden van dienst zouden “verwijzen naar de heer Marnix [A]rschoot als oorzaak van de onderling onhoudbare werksfeer”. Marnix Archoot, verzoeker, is vastbenoemd technisch medewerker - automecanicien.

In zijn advies aan het college van burgemeester en schepenen wijst de personeelsdienst erop dat een tuchtonderzoek tegen verzoeker kan worden gestart en dat hij preventief kan worden geschorst. Gevraagd wordt te beslissen of een tuchtonderzoek dient gestart en of verzoeker in het belang van het onderzoek en in het belang van de dienst preventief moet worden geschorst.

Ter zitting van 11 maart 2011 stelt het college onder meer vast dat verzoeker na zijn verhoor binnen de brandweer een aantal stukken te zijner verdediging heeft neergelegd bij de personeelsdienst en dat ze in tegenspraak zijn met andere getuigenissen. Het college besluit de stadssecretaris en het diensthoofd Personeel opdracht te geven de betrokkenen te horen en een dossier voor te leggen op de zitting van het college van 25 maart 2011.

4. Op 25 maart 2011 vat het college van burgemeester en schepenen de bevindingen ten gevolge van de gevoerde gesprekken als volgt samen:

- “- er is een normvervaging in de dienst die voortvloeit uit een gedoogbeleid rond het uitvoeren van klusjes en werken door de medewerkers aan wagens vreemd aan de brandweer (zowel eigen wagens, wagens van gezinsleden, collega's en kennissen)
- er wordt materiaal van de brandweer oneigenlijk en onrechtmatig gebruikt voor eigen doelstellingen (gaande van het afhalen van persoonlijke bestellingen door personeel met wagens van de brandweer, tot aanleg van zwarte kassen via verkoop van schroot) en er is sprake van diefstal in het magazijn
- m.b.t. een verkeerd (te hoog) opgemaakte factuur door een leverancier waar ook eigen materiaal werd aangeschaft en opgehaald, is nader onderzoek naar de omstandigheden noodzakelijk
- de leiding schiet tekort op het vlak van aansturen, controleren, plannen, efficiëntie en effectiviteit”.

Omdat “er sterke aanwijzingen zijn dat er strafrechtelijke feiten zijn gepleegd” wordt besloten bij het parket klacht tegen onbekenden neer te leggen wegens fraude en loondiefstal.

Tevens wordt verzoeker door het schepencollege “bij wijze van ordemaatregel en in het belang van de goede werking van de dienst vanaf 28 maart 2011 overgeplaatst, via ter beschikking stelling, naar de politie”. In dat verband overweegt het college inzonderheid:

“dat vooral de aanwezigheid van Dhr. Arschoot de goede werking van de dienst blijkt te bemoeilijken, omdat de verstandhouding tussen hem en zijn directe chef en zijn collega's verstoord is en er ook een vertrouwensbreuk is; dat hij bij wijze van ordemaatregel zou kunnen worden verplaatst weg van de brandweer; dat dit ook het verdere onderzoek ten goede zou komen;

overwegende dat een mogelijk voorstel, afgetoetst met de Korpschef, is om hem over te plaatsen naar de politie via ter beschikking stelling”.

Ook wordt aan de dienstleiding opdracht gegeven “om onmiddellijk een einde te stellen aan het gedoogbeleid rond het werken en klussen aan wagens vreemd aan het korps”.

5. Verzoeker stelt met een 29 april 2011 gedateerd schrijven tegen zijn overplaatsing naar de politie beroep in bij de beroepscommissie. Geargumenteed wordt dat het erop lijkt dat het college van burgemeester en schepenen hem een preventieve schorsing of een tuchtstraf heeft willen opleggen.

De beroepscommissie verklaart het beroep op 30 juni 2011 onontvankelijk. Zij motiveert dat de aangevochten ordemaatregel verschillend is van de ordemaatregel die artikel 131 van het gemeentedecreet beoogt en dat hij evenmin kan worden gekwalificeerd als een tuchtstraf in de zin van artikel 120 van het gemeentedecreet omdat hij “niet verenigbaar [is] met de mogelijke tuchtsancties die limitatief zijn aangegeven in voornoemde bepaling”.

IV. Belang

6. In het auditoraatsverslag wordt voorgesteld het beroep te verwerpen met toepassing van de kortedebattenprocedure omdat de beroepscommissie zich terecht niet bevoegd heeft verklaard en zij, bij een eventuele vernietiging van haar beslissing, “niets anders [kan] dan zich opnieuw onbevoegd verklaren”.

7. Artikel 139 van het gemeentedecreet opent een beroep bij de beroepscommissie voor tuchtzaken tegen “de beslissing over het opleggen van een tuchtstraf of een preventieve schorsing”.

In zijn enig middel betoogt verzoeker dat de opgelegde maatregel “in werkelijkheid noch min noch meer een (verkapte) tuchtsanctie” is. In plaats van “klakkeloos de kwalificatie die het [college van burgemeester en schepenen] aan de maatregel gaf over te nemen”, moest, volgens verzoeker, de

beroepscommissie na studie van het dossier en van de beslissing hebben vastgesteld dat er sprake is van een verkapte tuchtstraf en vervolgens hebben geoordeeld “dat er geen tuchtsanctie kon worden opgelegd” omdat niet de geëigende tuchtprocedure werd gevolgd.

8. Een beslissing die zich niet als een tuchtstraf voordoet en zelfs uitdrukkelijk pretendeert géén tuchtstraf te zijn, is niet te beschouwen als een beslissing over het opleggen van een tuchtstraf zoals bedoeld in artikel 139 van het gemeentedecreet.

In voorliggend geval, waarin het schepencollege weloverwogen ervoor heeft gekozen niet een tuchtmaatregel op te leggen, maar louter een ordemaatregel, stond tegen de collegebeslissing dan ook geen beroep bij de beroepscommissie open. De beroepscommissie heeft verzoekers beroep terecht niet-ontvankelijk verklaard en zou dat wéér dienen te doen wanneer zij zich, na een eventuele vernietiging van haar beslissing van 30 juni 2011, opnieuw zou moeten uitspreken over het beroep dat verzoeker bij haar instelde tegen de collegebeslissing van 25 maart 2011.

9. In de gegeven omstandigheden wordt ambtshalve vastgesteld dat de nagestreefde vernietiging verzoeker geen baat vermag bij te brengen en dat hij zonder het rechtens vereiste belang erbij is.

Er is bijgevolg reden om het beroep tot nietigverklaring te verwerpen, evenals de vordering tot schorsing die er een accessorium van is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust